

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **A. S.** skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.
oraz **A. W. , R. Ł. i P. S.**
skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosków obrońców skazanych **A. W. , R. Ł. i P. S. ,**
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 24 lutego 2025 r., sygn. akt II AKa 166/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt V K 12/23,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego **A.W.** w wywiedzionej kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W ocenie obrońcy konieczność ta miałaby zachodzić m.in. z uwagi na wskazany w petitum kasacji „szereg uchybień natury proceduralnej i materialnej, ich doniosłość oraz skonkretyzowany, niepolemiczny charakter”, a nadto sytuację rodzinną skazanego.

Obrońca skazanego R. Ł. zawarł w kasacji wniosek o zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. co miałyby być podyktowane wątpliwościami odnośnie do zasadności rozstrzygnięcia sądu odwoławczego, które przedstawił w zarzutach i uzasadnieniu środka odwoławczego, oraz względami zdrowotnymi i rodzinnymi skazanego.

Obrońca skazanego P. S. w nadzwyczajnym środku zaskarżenia także zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania ww. wyroku - do czasu rozpoznania kasacji generalnie podnosząc, że przemawia za tym jej oczywista zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie. Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Stanowi odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy, a sam fakt wniesienia kasacji nie daje jeszcze podstaw do odstąpienia od natychmiastowej wykonalności orzeczenia. Skorzystanie z przedmiotowej instytucji może okazać się słuszne jedynie wówczas, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które powodują, że jego uchylenie jawi się jako wysoce prawdopodobne, a wobec osoby, co do której wyrok jest, lub ma być wykonywany, rysuje się perspektywa wystąpienia takiej sytuacji, w której jego wykonanie prowadziłoby do nieodwracalnie niekorzystnych skutków. Rzecz jednak w tym, tego rodzaju sytuacja w przypadku żadnego ze skazanych nie wystąpiła. Przedmiotem rozważań związanych z oceną zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku nie może być jednakże kompleksowa, merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Ta bowiem, z uwagi na złożoność zarówno podmiotową jak i przedmiotową sprawy, powinna podlegać weryfikacji na dalszym etapie postępowania w toku rozprawy kasacyjnej. Zakres dopuszczalnej na obecnym etapie wstępnej ich analizy nie dostarczył podstaw do przyjęcia niewątpliwej wadliwości zaskarżonego wyroku.

Powodu do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie stanowią również eksponowane przez obrońców A. W. i R. Ł. kwestie

ewentualnych skutków jakie mogą wywołać one dla rodzin skazanych, jak i okoliczności zdrowotne dotyczące skazanego R. Ł. . Możliwość modyfikowania sposobu wykonywania kary pozbawienia wolności z uwagi na sytuację rodzinną lub zdrowotną przewidują stosowne przepisy oddziału 10 Kodeksu karnego wykonawczego. Wstrzymanie wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. służyć ma odmiennemu celowi, tj. zapobieżeniu implikacjom wykonywania obarczonego obrazą prawa orzeczenia i nie może być traktowane jako rozstrzygnięcie alternatywne dla powyższych rozwiązań, mających prowadzić do uniknięcia lub złagodzenia nadmiernie niekorzystnych dolegliwości związanych z wykonywaniem kary.

Nie antycypując wyniku postępowania kasacyjnego należy stwierdzić, że podniesione przez obrońców zarzuty nie dają obecnie jednoznacznych i widocznych już we wstępnej ich ocenie podstaw do zastosowania art. 532 § 1 k.p.k. Ponadto, wspomnieć na marginesie wypada, że oskarżyciel publiczny zawnioskował o oddalenie nadzwyczajnych środków zaskarżenia wywiedzionych przez obrońców skazanych w trybie art. 535 § 3 k.p.k., jako bezzasadnych w stopniu oczywistym.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]